

**MẸ VIỆT NAM ƠI!
DÂN TA CÓ TỘI TÌNH GÌ?
(VIETNAM, QU'AS TU FAIT DE TES FILS?)**
Tác giả: Pierre Darcourt --- Dịch giả: Dương Hiếu Nghĩa

CHƯƠNG HAI MẸ I BỐ Y

**"30 NĂM CHIẾN TRANH:
KHÔNG GIỚI QUYẾT ĐƯỢC C Gì C !"**

Lúc tôi rời khỏi Miền Nam Việt Nam (lần cuối cùng) vài giờ trước khi mất Sài Gòn, tôi đã từng nghe rằng mọi việc đều đã được chấm dứt. Miền Nam đã thất trận. Khi đã thua rồi thì Miền Nam chắc còn có phước từng theo luật lệ của kẻ chiến thắng mà thôi.

Không còn nghi ngờ gì nữa là Sài Gòn sẽ sống dài dài, sống mãi thật là lâu dài với giới Hà Nội. Mất trạng sẽ đem máu hình như đã được vĩnh viễn lốt qua. Sẽ hãi và chết chóc đã được gột rửa khỏi quặng gia nây rồi, mất đất nước quá đói nghèo và quá đau khổ.

Nhi u tháng đã trôi qua và t t c hình nh không quá đ n gi n nh tôi đã t ng nh v y . Nh ng ti ng vang cu i cùng đ n tai chúng tôi t Mi n Nam Vi t Nam đã cho th y là m i vi c đã không đ c t t m.

Sài Gòn và Đ ng B ng sông C u Long đ y r y các trung đoàn quân chánh quy B c Vi t quá b c b i vì dân chúng có v nh không ph c t ng.

Các c u chi n binh Mi n Nam còn ch a ch u buông súng xu ng h t. Có nh ng chi n khu đang đ c hình thành , m t s sinh viên đã vào đó. Dân chúng y m tr h . Tình tr ng m t an ninh đang lan r ng. Cu c tr n áp đ c coi là quá kh t khe. Tình tr ng thi t quân lu t ch a bao gi đ c bãi b . Các cu c b t b càng ngày càng tăng. Ti ng đ i bác v n còn n r n trên đ ng ru ng và đêm đêm ng i ta v n còn nghe nhi u tr ng súng liên thanh t đ ng.

Đã có nhi u ng i ngo i qu c ra đi. Các giáo sĩ thì b tr c xu t. Cái đ c g i là CPLTCHMN thì không có th c quy n.

Ngày 2 tháng 9 v a qua trong m t cu c di n binh vĩ đ i đ c t ch c đ k ni m này đ c p n th 30, t t c các "xe ch huy" đi tr c các đ n v ch mang có m t lá c duy nh t - lá c đ sao vàng - , lá qu c k c a Mi n B c Vi t Nam . Lu t s Nguy n h u Th , ng i Mi n Nam , đã t ng là m t nhân v t thu c giai c p t s n c a thành ph Sài Gòn tr c khi gia nh p vào l c ng cách m ng và tr thành Ch T ch c a "M t Tr n qu c gia Gi i Phóng", đã lên khán đài đ đ c m t bài di n văn dài đ nói lên "s vui m ng vì n c Vi t Nam đã không còn b chia c t và đã hoàn toàn t do, đ c p và th ng nh t t L ng S n đ n mũi Cà Mau" Không còn m t ám ch nào đ n nh ng ch đ trong quá kh v "hai ch Mi n Nam " hay v s tôn tr ng "d lu n c a s đông qu n chúng"

Báo chí chánh th c Sài Gòn trình bày ngày n y qua ngày khác nh ng chi n th ng c a quân đ i gi i phòng B c Vi t , c a Kh Me Đ , c a Pa Thet Lào nh là m t chi n th ng chung c a m t M t Tr n Cách M ng duy nh t bao g m c Đông D ng, xem nh m t Liên Bang mà Hà N i s là ng i lãnh đ o.

Các đ ng h c a Sài Gòn đ c kéo lùi i 60 phút, đ theo đúng v i gi Hà N i, mà theo i xác nh n c a ng i n x ng ngôn viên c a Đài Phát Thanh Gi i Phóng đ c tr c m i b n tin t c, k t nay s là "gi chánh th c c a Đông D ng"

Ca tụng một thời kỳ đã trôi qua đã lâu, đã qua những ngày lãnh đạo Miền Bắc Việt Nam đến chỗ hết lý tán đồng sự hình thành của một khối để tranh chấp quốc gia có những chỗ đi tiên tiến hơn và tiếp tục lại, bành trướng xuống hết miền Đông Nam Á Châu.

Những trong khi Hoa Kỳ rút lui, họ đã đi lên trên đất nước Việt Nam hai cuộc quốc xã hội chủ nghĩa là Liên Xô và Trung Quốc chia rẽ nhau vì một sự tranh giành quyền lợi ý thức hệ và vì một sự đi để truy tìm kiếm. Đã thấy có nhiều sự kiện như hai nhóm thân Nga và thân Trung Quốc. Bên Lào, nhóm Thân Nga đã thắng thế vì có Hà Nội để dựa vào. Những Trung Quốc thì nắm chặt Bắc Lào và hai con đường chính là có đến 3 sự đoàn và một lực lượng phòng không hùng hậu hơn. Quân đội hoàng gia Lào, hùng hậu với 60.000 người đã bị giải tán. 3000 sĩ quan của lực lượng này bị đưa lên Sầm Nưa (vùng Cao Nguyên Bắc Việt) để "học tập cải tạo", và tất cả binh sĩ của họ đều bị nhốt trong các trại lao động khổ sai. 1.500 chuyên viên Liên Xô và 400 chuyên viên phi công của hãng Aéroflot đã đến thay thế các chuyên viên Mỹ và các phi công của hãng Air América (hãng hàng không riêng của Trung Quốc tình báo CIA). Họ đảm trách công tác tiếp vận và tất cả mối liên lạc của Pathet Lào (quân đội cộng sản Lào). Hoàng thân Souvanna Phouma, vị Chủ tịch nước chính thức của Chính Phủ Liên Hiệp Lào chịu một vai trò tiếp tục trung gian, và sự rút lui vĩnh viễn sau những cuộc đàm phán vào tháng 4 năm 1976.

- Tình Cam Bốt, các nhà ngoại giao Liên Xô đều bị trục xuất và công sự của Tân Đảng trong thời gian. Những các phi công nào muốn đáp xuống phi trường Phnom Penh đều phải đánh một vòng chệch 1500 cây số để tránh không bay ngang qua lãnh thổ Việt Nam, đó là có một của Liên Xô càng ngày càng mạnh. Những chiếc tàu đều tiên cập bến vào các cảng Sài Gòn và Đà Nẵng là những chiếc tàu chở dầu và chở hàng của Liên Xô. Một tờ Khoa đã bí mật và công nhận cho Bắc Việt biết là họ đã quy định lại các hàng vào việc xử lý căn cứ Không quân và Hải quân ở Cam Ranh, một vị trí chiến lược hàng đầu của nước cộng hòa Hồng Kông và Tân gia Ba, một căn cứ mà Hoa Kỳ đã bỏ ra một trăm triệu đô kim để thiết lập và xây dựng. Bộ chỉ huy tối cao của Liên Xô coi việc này là một quy định xử lý căn cứ Cam

Ranh ch& là m& t s& b& i hoàn h& p lý đ& i v& i m& t s& l& & ng ph& & ng ti& n kh& ng l& mà Liên Xô đã t& ng giúp và vi& n tr& cho B& c Vi& t trong su& t th& i gian cu& c chi& n tranh giành đ& c l& p. V& i s& tái m& l& i s& l& u thông trên kinh đào Suez, vi& c x& đ& ng đ& c c& n c& Cam Ranh s& là m& t tr& m ch& y& u gi& a các c& n c& a Liên Xô t& & n đ& D& & ng & phía Nam (đ& o Socotra, Berbara & Somalie) đ& n mũi Vladivostock & m& n B& c. Các h& m đ& i c& a Liên Xô do đó s& có th& m& r& ng ph& m vi ho& t đ& ng trên Bi& n Đông c& a Trung Qu& c h& t s& c an toàn. Tuy v& y nh& ng mu& n đi đ& n m& t Hi& p đ& nh cũng s& không đ& dàng l& m đâu. B& c Kinh không bao gi& mu& n th& y s& b& trí c& a m& t k& đ& ch l& ng v& ng & ngoài kh& i cách b& l& c đ& a c& a mình không xa, đ& có th& đe đ& a mình, sau s& lui binh c& a Hoa K& .

Chánh Tr& B& c& a Hà N& i tuy ph& n l& n đ& u "thân Liên Xô", nh& ng cũng có m& t s& "thân T& u" mà v& th& chánh tr& cũng n& ng ký l& m nh& Nguy& n l& & ng B& ng Phó Ch& T& ch n& & c, Tr& & ng Chinh, Ch& t& ch Qu& c H& i, và Hoàng văn Hoan, T& ng tr& & ng N& i V& . M& t v& n đ& khác làm cho B& c Kinh n& i gi& n: đó là s& ph& n c& a trên m& t tri& u r& & i ng& & i dân Trung Hoa đang & Mi& n Nam Vi& t Nam . Khi b& đ& i chánh quy B& c Vi& t vào Sài Gòn , t& t c& th& & ng gia ng& & i T& u & Ch& L& n đ& u đã treo tr& & c c& a ti& m c& a h& lá c& c& a C& ng Hòa Nhân Dân Trung Qu& c. Nh& ng h& đ& & c l& nh ph& i tháo xu& ng ngay. Nh& ng ng& & i T& u n& y quá đông và s& ng r& t có t& ch& c, đã ki& m soát t& t c& n& n kinh t& và h& th& ng phân ph& i & Mi& n Nam , và nh& th& là h& si& t ch& t quá n& ng n& hành đ& ng c& a Hà N& i . N& u h& đ& & c B& c Kinh b& o v& , h& s& thoát kh& i g& ng k& m c& a Hà N& i ngay. Qua ngh& đ& nh c& a T& ng Th& ng Di& m t& năm 1956, h& đ& & c nh& p qu& c t& ch Vi& t Nam , và gi& n n& y h& v& n ti& p t& c còn mang qu& c t& ch Vi& t Nam và v& n đ& & c coi là "dân Vi& t Nam " M& t chi& n đ& ch hung b& o đang đ& & c ti& n hành đ& đánh vào nh& ng ng& & i đ& u não c& a nh& ng ng& & i T& u n& y mà h& gán cho m& t danh t& x& u xa là "t& s& n m& i b& n", đ& & c ng& & i ngo& i qu& c tr& l& & ng. Đ& i phát thanh c& ng s& n đ& h& t trách nhi& m cho h& v& chuy& n giá c& th& tr& & ng đang tăng v& t, do h& đ& u c& tích tr& làm cho hàng hóa khan hi& m . Ngoài ra chánh quy& n c& ng s& n còn bu& c t& i h& là đã phá ho& i cu& c c& i cách ti& n t& v& a r& i. Đ& i phát thanh còn loan báo tên tu& i c& a h& , loan báo đã b& t đ& & c nào là ông "vua g& o", ông "vua thu& c lá", "vua cà phê", "vua v& n t& i", "vua ng& tr& & ng", "vua thu& c tây" v.v..M& t nhân v& t c& ng s& n v& a thay th& Tr& n văn Trà trong ch& c

Vì Trưởng Ban Quân Quản Sài Gòn Chủ Luận là Mai Chí Thọ, một người lai Tầu, là người đang có trách nhiệm hành chính để đánh "tổ số n m i b n" đã nói :

- *"Chúng tôi phải ngăn chặn b n t i c a đ qu c, không cho h t p t c làm đ i quân th n m làm h i n n kinh t c a đ t n c".*

Người Tầu phần lớn vì lợi ích của họ mà bỏ qua cách làm nhiệm vụ bên kinh nghiệm hàng đầu của chính quyền Trung Mao trước Đông. Thế nên họ đã bỏ qua những vấn đề không giải quyết được gì cả. Nước Việt Nam vẫn là miếng ngon để cho các thế lực ngoại bang tranh nhau giành giật.

Cũng như việc ký kết Hiệp Định Ba Lê không thể đi tới chỗ dứt điểm chiến tranh, chuyển áp dụng biện pháp quân sự để chiếm thủ đô Sài Gòn và xâm chiếm miền Nam Việt Nam ... đã không chấm dứt được những đau khổ của một dân tộc vẫn đã rách nát.

Cách mạng Miền Bắc quá hung hăng và háo chiến đã đưa trên nguyên tắc "chính quyền ở đâu là lãnh đạo" để thi triển những hành động của mình. Hà Nội đã lừa con đường khố khố quá nặng nề. Miền Bắc chỉ nghĩ đến miền Trung và Miền Nam, mà còn muốn hai tay h, ép buộc và thuyết phục họ phải đi theo ý thức của họ, một số thất bại mà Hà Nội nghĩ rằng chỉ có Hà Nội mới là người duy nhất để nắm giữ.

Con đường quá dài đó có đầy những người, đầy áp bức, đầy chót chóc, nhức nhối... không thể nhìn thấy hòa bình được, một nền hòa bình mà cả dân tộc đang mong đợi từ 30 năm qua, trong tình trạng chia rẽ vì bị đổ quá nhiều máu, có quá nhiều tang tóc, và quá nhiều đau khổ.

Có một cách duy nhất để cho những người chiến tranh hàn gôn
lùi tới các vết thương còn đang rỉ máu và quá nhức nhối
này, đó là họ phải cố gắng đè nén lòng kiêu căng qua chiến
tranh của họ xuống, để công bằng tranh luận về ý thức họ,
để chứng minh cho người ta thấy tầm lòng để lòng của mình.
Số chiến tranh nhất thiết phải đi qua con đường "hòa bình của con
tim", trải nghiệm những truy vấn chiến tranh cũ của đạo lý và số khoan dung.
Đó là con đường xoa dịu nhân tâm. Chỉ có một vậy thì cả hai
Miền Nam Bắc mới gặp nhau lại thành "Một Đất Nước Duy
Nhất" của một "Dân tộc Duy Nhất" trên 50 triệu người dân tộc
trong tình anh em đùm bọc. Một đất nước giàu có và phồn thịnh,
có nhiều tài nguyên thiên nhiên gần như vô tận với những cánh
rừng nguyên thủy, với nhiều con sông lớn đầy phù sa, với ruộng
đồng bao la bát ngát, với những mỏ than lộ thiên, với những mỏ
đồng, với những bãi cát trắng và những hồ nước kín gió mùa....
Một dân tộc có tay nghề khéo léo, đang đang và siêng năng cần
cù rật hãnh diện để được nhìn thấy một chế độ xã hội đáng
trong công đồng thế giới..... Đây có phải là một giấc mơ không
hiện thực? Để cuối cùng hé mở được màn đậy máu để,
đang đè nén trên mặt đất đang bị dày vò này, để nhìn thấy
được một đất nước không còn hận thù và không còn chiến
tranh, để đó những người cùng một giấc mơ đang cố tìm lại con
đường hạnh phúc của họ?

Pierre Darcourt